

РЕШЕНИЕ

№ 24720

гр. София, 18.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 20.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **5535** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Т. Р., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на Република Турция, настанен в „Специален дом за временно настаняване на чужденци“ (СВНЧ) в [населено място], кв. Б., [улица] -С., срещу Решение № РПЗТ-35 от 08.05.2025г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл. 45в, ал. 1, вр. чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, чужденеца е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанията или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на процесното решение, като издадено при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Счита, че не са изложени мотиви, от които да се направи извод за възможността на жалбоподателя да се укрие. Моли се за отмяна на оспореното Решение на председателя на ДАБ – МС.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. К., като поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът- председател на Държавната агенция за бежанците при МС, редовно призован, не се явява. В писмени бележки, представени по делото, процесуалния представител изразява

становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От административната преписка се установява, че чуждият гражданин е напуснал Република Турция през есента на 2024г. и е преминал българо-турската граница нелегално, укрит в камион. Задържан е управлявайки кола на 22.04.2025г., след полицейска проверка, поради липса на документи.

Със Заповед рег.№ 365з-32222/22.04.2025г. на Директора на ОД на МВР В., издадена на основание чл.41, т.1 от ЗЧРБ на Т. Р. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Връщане до страната на произход-Турция“. С цел обезпечаване изпълнението на същата, чужденецът е принудително настанен в СДВНЧ-Любимец на основание чл.44, ал.6 , ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ със Заповед № 365з-3224/22.04.2025г. Със Заповед № 365з-3223/22.04.2025г. на Директора на ОД на МВР –В. е наложена и ПАМ „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз“ за срок от 5 години спрямо чуждия гражданин.

С молба от 29.04.2025г. Т. Р. е депозирал пред органите на МВР молба за международна закрила рег.№ 105450-1635, изпратена по компетентност в ДАБ – МС. С Решение № УП-ОК14/23.05.2025г., на основание чл. 70, ал. 1, във вр. с чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 и т.4 от ЗУБ, е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила като неоснователна.

С докладна записка директорът на дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“ е отправил предложение до Председателя на ДАБ при МС чуждият гражданин Т. Р. да бъде настанен в помещение от затворен тип поради опасност чужденецът да се укрие. Уточнено е, че предложението е направено на основание чл. 45в във връзка с чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. От фактическа страна опасността от укриване е мотивирана с обстоятелството, че чужденецът е влязъл на територията на Р. България и не е подал молба за международна закрила, а това се случва след като спрямо него е наложена ПАМ и подаването на молбата е само с цел да се осуети изпълнението на наложената ПАМ „връщане в страна по произход“.

Като се е позовал на установените факти, председателят на ДАБ - МС е издал Решение № РПЗТ-35/08.05.2025г. за настаняване на жалбоподателя в помещение от затворен тип, на основание чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ – „до отпадане на основанията или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила“. В мотивите на оспореното решение е посочено, че Т. Р. не е подал молба за международна закрила с влизането си в България, а това се случва след като спрямо него е наложена ПАМ и е направен извод, че е единствено с цел осуетяване на процеса по изпълнение на наложената ПАМ „Връщане до страната по произход – Турция“. В мотивите на решението е посочено още, че жалбоподателят е пълнолетно лице и не принадлежи към уязвима група по смисъла на § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Предвид, че чужденецът не е заявил наличие на семейни връзки на територията на Република България, е обоснован и извод, че в случая принципът за запазване на целостта на семейството е неприложим.

По делото е приложена административната преписка по издаването на оспореното решение в цялост.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е връчено на чужденеца на 08.05.2025г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена на 21.05.2025г., т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, вр. чл. 45в, ал. 5 ЗУБ, от надлежна страна - участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно приложимата норма на чл. 45а ЗУБ за своевременно разглеждане на молбата за международна закрила или за осигуряване участието на чужденеца, търсещ такава закрила, председателят на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице може да разпорежи задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията. В чл. 45б, ал. 1 ЗУБ е предвидено, че когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най - кратък срок в център от затворен тип, при наличие на някоя от изрично посочените в т. 1 – т. 4 предпоставки, включително за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие. Настаняването се извършва с решение на председателя на ДАБ, след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група (чл. 45в, ал. 1 и ал. 2 ЗУБ).

Процесното решение № РПЗТ-35/08.05.2025г. е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 45в, ал. 1 ЗУБ, и изпълнява изискванията за форма и съдържание (чл. 45в, ал. 3 ЗУБ). Не са налице основания по смисъла на чл. 146 АПК за отмяната му.

Административният орган – председателят на ДАБ правилно е преценил наличие на материалноправните предпоставки, установени с чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ. За да се пристъпи към прилагане на мярката по чл. 45б ЗУБ за временно настаняване в център от затворен тип, следва да е изпълнено изискването по ал.1 на същата норма - да не може да бъде приложена ефективно мярката по чл. 45а от същия закон. От мотивите на решението се обосновава извод, че не може да бъде приложена мярката по чл. 45а ЗУБ, т.к. чужденецът е бил задържан на без документи при шофиране на автомобил при полицейска проверка; заявил е по време на интервюто, че не иска да се върне в Р. Турция, че има роднини в европейски държави; на лицето е наложена принудителна административна мярка „връщане“; лицето е подало молба за международна закрила едва след налагането на ПАМ, а не при първоначалното си пристигане в страната. Поради това органът правилно е приел, че е налице опасност лицето да се укрие, за да възпрепятства изпълнението на заповедта.

Съгласно пар. 1 от ДР на ЗУБ, в т. 15, законодателят е определил понятието „сериозна опасност от

укриване“, като неизчерпателно е посочил конкретни ситуации и данни, които могат да бъдат взети предвид при тази преценка, а именно когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че чужденецът ще се опита да се укрие. Такива данни може да са налице, когато чужденецът: не може да бъде намерен на разрешения му адрес, напуснал е без разрешение определената му зона или център за настаняване, не се е явил без уважителна причина пред длъжностно лице от Държавната агенция за бежанците в изпълнение на приложена мярка по чл. 45а, нарушил е забраната за влизане в граничната зона, направил е опит да напусне или е напуснал страната, както и други данни. В приложимата норма - в чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, се изисква да съществува само „опасност от укриване“, без да се преценява степента на опасността. От данните по делото се установява посоченото основание – лицето е влязло в страната не през определените за това места и без разрешение от надлежните органи. Поради това обосновано е приетото в обжалваното решение, че съществува опасност жалбоподателят да се укрие, от което и извод, че към дата на издаване на обжалваното решение, съществуват обстоятелства, относими към основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2.

При тези факти и с оглед обстоятелството, че лицето не принадлежи към уязвима група по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ, не е заявило наличие на семейни връзки на територията на Република България и след извършената преценка на цялостното поведение на жалбоподателя, е правилен изводът на административния орган, че подадената молба за закрила след задържането му от граничните власти дава основание да се счита, че чуждият гражданин цели да осуети изпълнението на наложената му принудителна административна мярка, както и че има опасност да се укрие.

Съдът не констатира допуснато нарушение при прилагане на материалния закон и преценката относно основанията за налагане на мярката по чл. 45б от ЗУБ. В този аспект, от съществено значение е обстоятелството, че се касае за временна мярка, имаща за основна цел „своевременно разглеждане на молбата за международна закрила“.

Принудителната мярка е наложена при спазване на административно -производствените правила, въз основа на обективен анализ на релевантните фактически обстоятелства. Доколкото образуваното производство, въз основа на подадена молба за закрила пречатства изпълнението на постановената от Директора на ОД на МВР В. ПАМ „връщане до страната на произход“, на основание чл. 41, т. 1 и чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ, законосъобразно председателят на ДАБ – МС е преценил, че за своевременно приключване на производството по ЗУБ, е необходимо спрямо жалбоподателя да бъде определена именно мярка, по реда на чл. 45в от ЗУБ отчитайки наличието на основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

В съответствие с този извод е и предвиденото по чл. 9, пар.1 от Директива 2013/33, настаняването продължава само докато са приложими основанията за задържане, предвидени по чл. 8, пар. 3 от Директивата, а в пар. 2 на същия чл. 9 е предвидено задължение за надлежно изпълнение на административните процедури, които се отнасят до основанията за задържане. По делото има данни за извършвани административни процедури, относими към основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ - опасност от укриване, което обуславя и законността на процесното настаняване в помещение от затворен тип/задържане по смисъла на директивата.

Независимо, че в ЗУБ или в Директива 2013/33/ЕС, регламентираща задържането на кандидат за

международна закрила (чл. 8 - чл. 10) не е предвидена възможност настаняването да продължи до приключване на производството по предоставяне на международна закрила, в европейското и българското законодателство изрично е предвидено, че кандидатът се задържа единствено за възможно най-кратък срок и задържането продължава само докато са приложими основанията, предвидени в чл. 8, пар. 3 от Директивата или съответно чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ.

Мярката е пропорционална, доколкото е временна, продължава до отпадане на основанията по чл. 45б, ал. 1 ЗУБ и подлежи на периодично преразглеждане по реда на чл. 45г, ал. 2-3 ЗУБ.

В настоящото производство не се сочат и други факти, които не са били проверени и обсъдени от административния орган при постановяване на оспореното решение и преценката относно основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

По изложените съображения оспорването следва да бъде отхвърлено.

Доколкото от ответника не е заявена претенция за разноси, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ, Административен съд София – град, Първо отделение, 18 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Р., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на Република Турция, настанен в „Специален дом за временно настаняване на чужденци“ (СВНЧ) в [населено място], кв. Б., [улица] -С., срещу Решение № РПЗТ-35 от 08.05.2025г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ – МС, с което, на основание чл. 45в, ал.1, вр. чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, чужденецът е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанията или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл.45в, ал.5 от ЗУБ.

СЪДИЯ: